

ZORIANOL

COTIDIAN INDEPENDENT AL VĂII JIULUI

ANUL II, NR. 273

SIMBĂTĂ, 22 DECEMBRIE 1990

4 PAGINI - 2 LEI

UN AN

Rupem din calendar ultima foaie a unui an de presă fără seceră și ciocan în cap. Un an în care s-a putut vedea cine este ziarist și cine nu. De la 136 de publicații cîte avea regimul comunist, după ce s-a spart conducta cu ziaristi, numărul publicațiilor a crescut amețitor, apoi a scăzut iar. Cert este că ai de unde alege. Iar dacă nu-ți place poți să protestezi - inclusiv în presă. Asta a însemnat pentru noi, în primul rînd, libertatea presei: libertatea de a avea o opinie și de a o face cunoscută, fără teama că-ți vei pierde libertatea după... (Ș.C.)

PRIMUL CRĂCIUN CU ADEVĂRAT LIBER

O rîce sărbătoare este o eliberare. Trebuie să fie o eliberare, o purificare necesară. E eliberarea de apăsătoarele griji zilnice, de truda cotidianului și de tot ce nu e frumos, dar e inevitabil. La Crăciun trăim integral căci viața se măță din exterior în interiorul ființei noastre. Îl așteptăm pe Moș Crăciun ca pe un Mesia îmbătrînit de povara unui sac mare, umplut de cele mai multe ori doar cu pămîntul greu al speranțelor noastre. Simbolicele cadouri nu sînt o vindecare a sărăciei, nu sînt pîcîre pentru templul unei bună-tări de care o visăm pentru anul care vine, ele sînt mai ales un semn pentru solidaritate. Un semn că nu sîntem singuri, că în lupta pentru existență mergem totuși umăr la umăr, chiar dacă, uneori, interesele ne pun pe unul împotriva altuia. Singurătatea și izolarea n-au sărbători. De sărbători putem să ne bucurăm doar împreună așa cum ne adunăm pentru a ne bucura de naștere, cununie, ori cum sîntem alături cînd cineva trece în neființă. Anul acesta avem primul Cră-

ciun cu adevărat liber. Liber pentru că anul trecut am avut unul însingurat, trăit la cele mai înalte cote ale emoționalului și la dimensiunile tragicului. Crăciunul trecut ne-a aprins în suflete luminări pentru cei ce intrau sub glie, dar și luminața speranței ce pînă atunci părea cu totul stîmă. Sîntem liberi să-l primim pe Moș Crăciun, putem să ne cîntăm tînnutele noastre colinde, nimeni nu ne mai drămuiește bucuria. Putem să ne deschidem sufletele la venirea sărbătorii fără teamă de ochiul atotvăzător al supraveghetorului. Sîntem liberi să ne bucurăm, fiecare după libertatea interioară la care a reușit să ajungă într-un an de demolare și reconstrucție. Intrăm în sărbătoarea Crăciunului fiecare după puterea de a fi redevenit el însuși, după ani de întuneric și mutilare. Să ne bucurăm că sîntem liberi să sărbătorim eliberarea tuturor și a fiecăruia în parte. Și să lăsăm să ningă lacrima înghețată a colindelor peste brazii sufletelor noastre.

V. Sebastian DÎNCU

Cintec pentru Moș Crăciun

Dacă ninge și-o să vină sărbătorile-n turind
Dacă știm că viitorul nu ne-aduce nimic bun
Nu-i nimica, noi, naivii, parcă îl vedem venind
Cu mustați și barbă albă, troienitul Moș Crăciun.

Dacă sufletul ne-ngheață în nămeții disperării
Dacă stătem trîști și singuri, dacă sîntem muși și goi
O să trecă asta, zicem, vine clipa alinării
Fiindcă sigur o să vină, Moș Crăciun și pe la noi.

De ne-necărcă sărăcia, dacă-n brațe ne plîng prunci
Dacă nu e nici o cale, cînd nu mai găsim vreun drum
Mai există o salvare, noi sperăm chiar și atunci
Și salvarea fără nume este iarăși Moș Crăciun.

Alungat de Moș Gerilă, tu n-ai fost plecat nicicînd
Ai rămas în fiecare, botezat cu alte nume
Ai rămas s-aduni cu sacul, ce am risipit în rînd
Toate visurile noastre, refuzata noastră lume.

Vasile Sebastian DÎNCU

Viitorul număr
al ziarului
nostru va apare
în 27 decembrie
1990

Săptămîna parlamentară de Valeriu Butulescu — Deputat F.S.N. —

După „comemorarea” din 16 decembrie, de la Timișoara, a cărei vulgaritate a atins limitele comicului, Parlamentul României a încercat să dea o replică în ziua următoare. La Timișoara a avut loc un spectacol sinistru. Indiferent dacă domnul Ticu Dumitrescu a fost sau nu legionar, cele spuse de el în fața mulțimii nu-i fac cinste. Sub presiunea străzii, se încearcă înlocuirea statului de drept printr-un bilc al desertăciunilor, în care ministrii să fie avizați de studenți, iar armata să fie comandată de biserică. Oricît de necontrolată ar fi exaltarea religioasă a domnului deputat Ion Alexandru (PNT-că) trebuie să recunoaștem că fantezia lui merge prea departe. Am convenit depolitizarea armatei pentru a propune azi... militarizarea bisericii. Fără să vrem, rîndul ne zboară la fanatismul teocrațiilor orientale sau la Ordinul Cavalerilor Teutoni. Parlamentul condamnă ferm aceste manifestări.

În prima parte a discuțiilor este omagiată memoria martirilor prin două momente de reculegere și prin cîteva cuvîntări de suflet rostite de domnii deputați Claudiu Iordache și Petrișor Morar. După care se trece în grabă la partea a doua, prin care se condamnă manifestatia de la Timișoara. Oratorii spun lucruri adevărate, dar tonul discursului este tot mai agresiv. Obuzele lansate de domnii senatori Radu Ciontea și Gheorghe Dumitrescu nu se deosebesc prea mult de cele folosite cu o zi înainte de Ticu Dumitrescu. Reprezentantul UDMR evocă pe scurt memoria celor dispăruți, după care propune prompt demiterea primului ministru. Faza sfîrșește în sală o avalanșă de proteste. Sîntem nu numai țara cu cimitire vesele, dar și țara comemorărilor vesele. Victimele Timișoarei sînt trecute în planul doi. Victima zilei este domnul senator Radu Cîmpeanu pus într-o situație cel puțin penibilă de către afirmațiile domnului Cerweni. Manevrele peneliste ale lunii decembrie sînt greu de înțeles. După ce refuzaseră, în iunie, ideea unui guvern de coaliție, au ajuns să ne amenințe cu un asemenea guvern în decembrie. Ineptiile domnului Cerweni, față de care veninul viperei este balsam curat, se pritrivesc, totuși, cu cele afirmate de Radu Cîmpeanu la BBC. Lucrurile se complică prin atacul furibund al Aripii Tinere din PNL. Domnul deputat Dinu Patriciu trimite cîteva croșe necruțătoare. Dar bătrînul politician iese bine din cîinci. Printr-un discurs relativ convingător, dă întregă viață pe Cerweni, după care părăsește Camera, destul de șifonat. Oricum, PNL-ul a trecut prin momente grele. Grupul său parlamentar s-a subțiat simțitor. După desprinderea Aripii Tinere, un alt deputat liberal, Mihai Corp,

Sărbătoarea Crăciunului

Evenimentul istoric și religios al nașterii Domnului cuprinde în sine minunon întrupării Fiului lui Dumnezeu, inaugurarea operei Sale mîntuitoare, transmisă și susținută în lume prin forța perpetuă a tîbrii divine.

Dimensiunea momentului aniversar al nașterii Domnului exclude proporțiile și aici nu acceptă comparații pentru că grandoarea lui divino-umană șterge un vid spiritual creat în lume de așteptările mesianice anunțate cu mare doză de optimism de profeti, fixînd o piatră de hotăr în spațiul și timpul istoric - un nou etalon de măsură a timpului, înțîind era creștină.

Istoria fixează în limitele vremelnice momentul fuziunii Cerului cu Pămîntul în vremea domniei în Roma a împăratului Augustus, iar în provincia romană Palestina, a împăratului Irod Idumeul, fiul lui Antipater, tatăl lui Arhelau. Ordinele cezarului erau va-

labile și obligatorii pentru întreg imperiul roman și erau transpuse în practică prin exponenții administrației. Porunca recensămîntului populației avea ca scop fixarea cuantumului impozitelor ce intrau în visteria Romei.

Dispoziția imperială impunea ca fiecare cetățean să fie înscris în localitatea de origine. Iosif și Maria au părăsit temporar Nazaretul și trecînd prin Betlehem, lăsarea serii i-a determinat la un popas într-un staul de oi amplasat pe drumul Hebronului, unde din depărtare Iosif a zărit pîlpiul luminii unui opait, singura speranță de găzduire.

Păstorii și turmele adormiseră în liniștea nopții, cînd întunericul își întinse manta cu uriașe aripi negre, ca o pînză sumbră de neliniște și așteptare peste oameni și împrejurimi.

Totul este cuprins de un somn dulce și lin, pacea domină văzduhul și făpturile, iar tîcerea

nopții anunță tainic pogorîrea Cerului pe Pămînt, pe aripile de vis și lumină ale îngerilor, împrăștiînd harul mîntuirii.

Liniștea adîncă a nopții este tulburată de țipătul tremurător, nevinovat și cristalin al Pruncului Iisus. Fața dreptului Iosif s-a înseninat de o iluminare divină, iar dușoia Mariei s-a transformat în fericire maternă la vederea cununii de sur ce strălucnea feerie peste fața pruncului.

Corurile Serafimilor și Hерuvimilor au coborît pe raze de lumină deasupra staulului modest și umilit de trecerea vremii, prin glasuri angelice au murmurat și fredonat în „date de vis”: „Slavă într-o cîi de sus, lui Dumnezeu, și pe pămînt pace, între oameni bună-voire”

Armonia cîntecului îngeresc

Preot Ioan POGAN

(Continuare în pag. a 2-a)

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN MOMENTUL ÎN CARE CONTESTAM REVOLUȚIA ÎNSEAMNĂ CĂ EA ȘI-A ATINS SCOPUL

CELE DOUĂ REVOLUȚII

Evenimentelor din decembrie unii le spun revoluție. Alții le contestă această calitate. Oricum, ele ne-au adus libertatea de a le judeca și a le măsura cu propriul nostru cuget. O revoluție este o radicală schimbare a societății și a elementelor din care ea se compune: oamenii. Numim revoluție schimbarea unui regim politic, lucru esențial, dar asta să fie revoluția? O revoluție care vine în logica istoriei este încununarea unor schimbări lente și imperceptibile care au loc în om, este o răbufnire împotriva unor structuri care devin anacronice. La noi revoluția a fost mai mult semnalul care trebuie să declanșeze revoluția interioară. Nu a fost pregătită de o evoluție în interiorul spiritualității căci, desi românii n-au fost niciodată atașați „cauzei”, apăsarea sufocantă a dictaturii a ucis în noi speranța unui alt viitor. Simțeam că avem un viitor obligatoriu, construirea unei alternative fiind peste puterile noastre. Crima cea mai mare a comunismului nu este nici exterminarea fizică, nici cenzura, nici frigul și foamea, ciuciderea speranței și a încrederii în posibilitatea de a ne construi singuri viitorul, fiecare pe măsura gândului și puterii sale.

De aceea există cel puțin două revoluții. Una este cea care ne-a scos în stradă, ne-a bucurat și ne-a înfricoșat în același timp, ne-a dat speranțe sau ne-a dezamăgit pentru că nu era cea care am crezut că este. Acestei revo-

luții putem să-i contestăm această calitate, fiindcă nu ne-a adus încă ceea ce așteptam. Ea nici nu putea să ne aducă paradisul, fiindcă este doar semnalul pentru adevărata revoluție, cea care nu va mai avea loc în stradă, cea care își va muta teatrul operațiunilor în spiritualitatea noastră. Este un paradox, dar în momentul în care am început să contestăm revoluția înseamnă că ea și-a atins scopul. A declanșat o revoluție interioară, am început să gândim singuri ori acesta, nu doborârea unui tiran, este evenimentul care are semnificația unei revoluții. Atunci când gândim singuri e semnul eliberării. Istoria are defectul că trebuie să se conformeze canoanelor științei și cel mai important canon este exactitatea. Ea poate să contabilizeze bălăii sau ani de domnie dar nu poate fixa datele revoluțiilor pentru că adevăratele revoluții sînt cele care se petrec în lumea tăcută a interiorității noastre. Pentru unii a fost revoluție dar pentru mulți ea trebuie încă să se întimplă. Data exactă a revoluției noastre poate să fie în oricare din cele 23 de milioane de zile, fiind fiecare din oamenii acelei țări s-a eliberat și a început să gîndească. Pînă atunci sîntem liberi să contestăm sau să sărbătorim revoluția română.

Vasile Sebastian DÎNCU

REMEMBER 22

Ca participant al Revoluției din Decembrie 1989 consider că la un an de la acest mare eveniment trebuie să ne amintim principalele momente din Petroșani în primele zile. După ce s-a anunțat la radio și televiziune fuga dictatorului, am ieșit să văd ce este prin oraș. M-am infilnat pe stradă cu o coloană de demonstranți căreia m-am alăturat strigînd împreună „Jos comunismul”, „Jos dictatura”.

În fața actualei primării numărul participanților se mărise considerabil. Am intrat cu un grup de oameni, „tov” Resiga, surprins de eveniment, trebuind să părăsească clădirea prin ușa din dos. Apoi în clădire au intrat tot mai multe persoane, de la balconul clădirii au început luările de cuvînt ale diferiților participanți, fiecare manifestîndu-și dorința de a sfîrși cu comunismul și dictatura.

După un timp în biroul fostului primsecretar s-a ridicat dl. Vladislav T. și a anunțat că dorește să facă un consiliu. În urma unor îndelungate discuții s-a întocmit o listă.

Spre seară au început contestări și iar contestări pentru cei înscrși pe lista respectivă. După prezentarea la televiziune a modului în care se vor organiza Consiliile locale ale FSN, cei care au fost din primele momente ale revoluției, vreo 50 de persoane, ne-am strîns în sala de ședințe. Aici s-a hotărît ca pentru funcția de președinte să fie solicitat dl. Krausz Septimiu, profesor la Institutul de mine Petroșani. A acceptat funcția de președinte al Consiliului FSN din Petroșani pe o perioadă provizorie de pînă la o săptămînă, iar dl. Vladislav T. a fost numit primvicepreședinte după care s-a trecut la numirea celorlalți membri ai consiliului.

Activitatea din consiliu se desfășura 24 din 24 de ore dar cea mai grea era noaptea. Astfel, începînd cu noaptea de 22 decembrie în fiecare noapte apăreau, pe diferite căi, tot felul de zvonuri, care de care mai alarmante. Cum sînt cele privitoare la apariția, pe dealurile Institutului și în împrejurimi, a mai multor teroriști. Sau planul de atacare a orașului Petroșani pe trei direcții. Sau că la Hațeg s-au tras atitea cartușe în teroriști că nu mai aveau muniții și ne solicitau întăriri. Dar zvonurile cele mai grave erau cele privitoare la otrăvirea apei potabile, care au stîrnit panica în rîndurile populației. Din fericire a fost un zvon răuvoitor.

Toate zvonurile trebuiau verificate de persoane de încredere. Unii căutau pe dealurile Institutului eventualele urme de teroriști, alții făceau ronduri de recunoaștere cu elicopterul, care a produs și o oarecare panică. Pentru oprirea unui număr de... blindate la intrarea dinspre Hațeg s-a organizat un filtru cu mașini grele pentru blocare. S-au depozitat chiar și 4 tone exploziv ca să fie folosite în caz de necesitate. La verificarea unui bloc, din care se părea că se transmit semnale pentru teroriști, s-a găsit un bec montat provizoriu de constructori.

Ziua dispăreau zvonurile cu teroriști. Apăreau însă problemele de alimentație, astfel că prin controale s-au găsit zeci de saci de cafea, sute de cutii de ness și ciocolată, alte bunătăți rezervate nomenclaturii comuniste pentru sărbătorile de iarnă. Toate cele întimplă în primele zile ale revoluției au rămas din fericire simple zvonuri. Totuși în alte locuri din țară, Timișoara, București, Sibiu au pierit mulți tineri, ceea ce ne determină să credem că unele din zvonuri puteau fi adevărate.

Acum, la un an de la revoluție, să păstrăm momente de reculegere în memoria martirilor și eroilor.

Ing. ec. Ioan CUCU

ORELE FIERBINȚII ALE REVOLUȚIEI

Retrăind, după un an, „ora adevărului și a dreptății”

Se împlinește un an. Invingîndu-și frica, sfidînd pericolul iminent — gloanțele care secerau vieți pe străzile Bucureștiului — un grup de tineri curajoși din Lupeni, prea tineri și poate... prea sufletiști, s-au constituit într-un grup și au pornit acolo unde pericolul era mai mare. La București. S-au dus cu medicamente, cu steaguri și cu o pancartă avînd următoarea inscripție: „Valea Jiului e cu voi!”

În 24 decembrie 1989 au fost la București. Salvînd pe alții au avut ei victime, doi martiri: Nicușor Gociu și Tiberiu Lukacs și cinci răniți.

Discutăm cu tînărul Nicolae Mesaros, electrician la E.M. Lupeni, conducătorul grupului de tineri care în zilele fierbinți din decembrie 1989 au dus ajutorul lor luptătorilor de pe baricadele Revoluției.

— După un an de la acțiunea dv. de solidaritate cu tinerii Capitală, cu ce sentimente și gânduri priviți înapoi...?

— Ce să vă zic? Interlocutorul mă privește prelung, cu sobrietate, apoi continuă: Sincer vă spun, mă încercă sentimente contradictorii. Ne-am dus pentru că simțeam nevoia să întreprindem ceva. Douăzeci și doi decembrie a fost pentru noi ca un rasărit de soare, o iluminare. Am suferit și am făcut destul. Veni-

se ora dreptății. Trebuia să facem ceva. Ne-am dus unde știam că putem fi de folos. Deci, lată primul sentiment — al satisfacției că am făcut ceea ce simțeam noi că trebuie să facem...

— Și al doilea sentiment?

— „Regretul. Ne regretăm morții — pe Nicușor Gociu și Tibi Lukacs, care au plătit cu viața libertatea noastră. Și oricare dintre noi cel 24, puteam fi alături de ei, adică să nu mai fim. Lată de ce ne nemulțumește că

nici acum, după un an, nu putem spune părinților celor morți cine le-a ucis copiii, cine a tras în noi. Ne nemulțumește că cei cinci răniți nu au primit nici un ajutor. Luț Virgil Săndulache, muncitor la mina Lupeni, după ce a ieșit din spital, cu rănile vindecate, i s-a promis o excursie în URSS. Dar... cu promisiunea a rămas. Și cu dezamăgirea. La fel ca și ceilalți răniți — Ionel Tolea, Adrian Sarca, Ferdinand Muller, Florin Die. Regretul nostru are și o altă cauză: neînțelegerea de către unii a acțiunii noastre, un fel de contestare și ridiculizare a ceea ce am făcut. Noi ne-am dus într-un imbold sincer, nu să bravăm, ci să salvăm, să ajutăm răniții Revoluției. După ce am plătit scump, la înapoiere am fost contestați. Și de cine? De către cei a căror singură grijă a fost să se îngheste pe la cozi pentru portocale, iar ulterior după ajutorare sau, dacă nu stat de pază

undeva în acele zile, nu le-a scăpat ocazia să se laude că „noi am stat cu arma în mînă!”, fără să piardă ocazia apoi să-și invoce meritele pentru a trage foloase...

— Din grupul dv. a fost cineva la București în 14-15 iunie?

— Nicidecum! Ar fi fost o împietate față de martirii noștri. Printre cei care au făcut excesele în iunie, în Capitală, nu cred să fi fost fiii ai Lupeniului. Or fi fost niște bălăuși venetici... Nu se pot face comparații. Lupe-niul are un trecut de luptă onestă: '29, '77...

— Retrăind clipele acelea terifiante ale „orei adevărului și dreptății”, din decembrie '89, despre ce vă amintiți în mod deosebit?

— Îmi amintesc cu emoție și plăcere de ceea ce m-a impresionat cel mai mult în zilele de acum un an: unitatea, bucuria unanimă a oamenilor. Deși erau zile de groază, cu rafale și lacrimi, cu sînge și morți, bucureștenii erau fericiți. Am văzut oa-

menii care, îngroziți de teroarea gloanțelor, plîngeau de fericire, sperînd în zile mai bune. Aflînd de unde sîntem, ne ofereau ceaiuri, chiar și mîncare; ne înconjurau cu încredere, ne îmbrăbătau. Cu toții am fost fericiți, cu toții speram că vor veni zile senine...

— Și acum?

— Mă înspăimîntă ura, neîncrederea, aversiunea dintre oameni. Să porți o insignă cu sigla P.N.D. sau cu trandafirul este motiv de dușmănie, sau suspiciuni. Iată de ce ne zbatem cu toții, într-o criză profundă, în tensiuni, pe toate planurile.

— Ce ați dori să aducă nouă an, domnule Mesaros, pentru tinerii și toți oamenii țării?

— Să ne aducă ce nu ne-a adus acest an: o ameliorare pe plan moral, spiritual. Să scăpăm de răul din noi, de intoleranța agresivă care ne încrîncenează sufletele și face ca speranțele pe care le-am nutrit acum un an să pară acum himere...

Ioan DUBEK

TAINELE ORTODOXIEI

Sărbătoarea Crăciunului

(Urmare din pagina 6)

a impresionat și cutremurat mahrama cernită a păcatului din lume, curăția inimii păstorilor ce cu sfială și recunoștință s-au apropiat de ieslea pruncului, oferindu-i cu sinceritate dorul sufletului lor, prin închinăciune și din bogăția turmelor.

Umilința, simplitatea și sărăcia vor fi coordonatele misiunii Domnului, scutecele imaculate infățișează sintetic măreția iubirii lui Dumnezeu, ce deschide, efectiv, cu taină, noaptea sufletelor noastre.

Intinericul cosmic al nopții a fost risipit pentru moment de razele ingeresti și lumina orbitoare a stelei de la Răsărit, ce domina firmamentul bolii cerești și dirija cu precizia cronometrului călătoria Crailor de la Răsărit.

Magii biblici vin din Orient,

de lângă Ecbatana, tradiția îi identifică prin numele de Melchior, Baltazar și Gaspar, cu daruri lumești: aur, smirnă și tămâie, simbol al claselor sociale înalte, științei, preoției, exponenții înțelepciunii omenești ce se închină cu smerenie și jertfelnicie în fața divinității.

Sublimitatea mesajului dumnezeiesc din noaptea sfântă a Crăciunului, revarsă în lume darul păcii și înțelegerii între oameni prin nașterea Pruncului Iisus, ca temelie de stincă a edificiului vieții și al liniștii lăuntrice individuale, demonstrând și deschizând, prin spectrul încețoșat al veșturilor, calea ireversibilă a Păcii și Vieții Veșnice.

Pacea Betlehemului ne amintește, că an de an, trebuie să începem o viață nouă, izvorită din abundența actului dumnezeiesc de recreere a lumii, din realitatea supranaturală a in-

trupării Domnului prin care pulsează valoarea spirituală a omului, pecetea și existența permanentă sale în divinitate.

Biserica strămoșească conservând cu sfințenie tradițiile poporului român, perpetuează peste timp, prin frumusețea colindelor, minunea din Betlehem, difuzând-o haric în sufletele noastre, în maniera sensibilității eclesiastice, ca „pustia” inimii să se transforme într-o candle de lumină și credință, iar „scutecele” iubirii să devină fapte de milostenie samaritană.

Pașii și ritmurile frenetice ale vieții cotidiene să-i îndreptăm cu smerenie pe drumul Betlehemului bisericii creștine, unde să ne curățim de păcatele urii și discordiei prin puritatea și unitatea rugăciunii, în litania lacrimilor de căință deoarece pentru fiecare dintre noi s-a NĂSCUT HRISTOS!

Domnul Iisus Hristos
Nouă azi ne-a răsărit
Mesia cel mult dorit
Domnul Iisus Hristos.

BETLEHEMUL IUDEII

Orasul Betlehem este situat în provincia Iudeea. Din punct de vedere etimologic, numele are următoarele semnificații: „Casa piinii, îndestulării și bogăției”, sau Effata, sinonim pe care toponimia îl pierde în negura vremilor a-puse.

Localitate modestă ca întindere și arhitectură, Betlehemul nu are rezonanțe și pretenții de vanitate în salba cetăților lui Iuda. Paradoxal și surprinzător el este totuși enumerat și recomandat ca importanță mesianică, cu veleități biblice supranaturale în limitele sacre și nemărginite ale istoriei mintuirii.

Investitura divină primită cu sute de ani înainte prin graiul duios al profeților, îi oferă vrednicia și deosebita cinste de a fi oaspetele modest, sincer și primitor, în staulul său, în noaptea Crăciunului, al nașterii Celui fără de început, revoluția trupească a Mintuitorului lumii.

Capodoperele naturii însoțesc geniul arhitectului creștin, conservat în anonimatul tradițiilor sfinte, mirificul tablou oferit de vestigiile civilizațiilor antice, creează un sentiment de meditație, resemnare și pietate pentru pelerinii civilizației moderne.

În imediata vecinătate a Betlehemului, aproape de Ierusalim, putem vedea un arbore îmbătrânit de scurgerea ireversibilă a timpului și strivit de intemperiiile vremii. Crengile numeroase, uscate și zgrumțuroase, pe care poadoaba frunzelor înverzite nu mai respiră niodată aerul palpitant al vieții, mărturisesc cu durere și lacrimi, la fel precum obsesia unei cronici ritmate, „nici o creangă de care s-a spânzurat Iuda”, muștrăl cu foc de moarte de gravitatea vinovației și trădării blindului învățător.

Împreunăriturile modeste ale orașului, cuprind în inestimabilul lor inventar „Jintina magilor”, loc înveștat de hana înveștita a istoriei creștine ce consemnează arheologic atitudinea pe pas al „învățătorilor de la răsărit”, unde în decere și smerenie simla s-a pălămit „asa sufletului” pentru întâlnirea directă și plină

Magii de la Răsărit

Lumea Orientului antic reprezintă o realitate științifică și spirituală de excepție, prin maniera inedită de a reflecta ordinea cosmică, în paralel cu aspectele tainice, religioase ale desfășurării evenimentelor istorice.

Circulația liberă a ideilor filozofice și astronomice în perimetrul Orientului antic, a facilitat contactul concepțiilor păgine cu adevărurile revelate, ea specific teoretic al poporului evreu, realizate ritmic și riguros prin pelerinajul învățătorilor străini în țara sfântă a lui Israel și prin dialogul cu personalitățile profetice ale Vechiului Testament, ocazionate de ceremonii și tradiții istorice.

Tinuturile răsăritene aparținătoare geografic Mării Caspice, menționate în documentele vremii ca Tara Caldeilor, erau identificate și denumite de popoarele vechi „țara astronomiei”, spațiu terestru care a plămădit figuri de erudiți în „citolul stelelor” numiți magi, ce studiau asiduu deplasarea corpurilor cerești pe firmamentul la anumite intervale fixe de timp, punind bazele astronomiei.

Istoria consemnează adevărul că magii nu abordau cu indiferență adevărurile profetice enunțate cu autoritate divină de cărțile Vechiului Testament, în special menționează că din „Iacob se va ridica o stea care va mintui tronul lui Israel”.

Mai mult, concepția metafizică a antichității stipula ideea că orice eveniment istoric de excepție, cu dimensiune și amploare cosmică va fi însoțit de mișcări misterioase ale constelațiilor și corpurilor cerești, detectabile cu ochiul liber, vizibile în toată splendoarea lor, în liniștea nopții sub forma luminii, cu certitudinea că „plinirea vremii” la evrei va fi marcată printr-o minune cerească.

Apariția strălucitoare a astrului ceresc și deplasarea spre Palestina îi mobilizează pe magi îndemnându-i spre o călătorie secretă și misterioasă a cărei destinație sfântă este locul uitat de lume și istoric, Betlehemul, unde se va naște Impăratul Hristos.

Respectul lor, ofrandele modeste ca număr: aur, smirnă și tămâie, sînt simbolul unor realități supranaturale, cu semnificații în exclusivitate religioase, ce creionează și definesc lapidar mistrucea și calitățile Noului Născut și destinul Său pămîntesc.

Aurul reprezintă imaginea desăvîrșită a bogățiilor prețioase aparținătoare lumii văzute. În sfera tainică a credinței, este simbolul autorității Impărătești a pruncului, domnia Sa veșnică pe tronul lui David.

Tămâia e semnul slujirii preoțești, al rugăciunii ce se înalță în spațiile purificării divine, semn ce încheie definitiv seria perimată a jertfelor oferite din abundență pe altarele zeităților păgine.

Smirna, element de compoziție indispensabil în arta îmbălsămării celor repansați, e simbolul arhieriei și al capacității supreme de jertfa, proiecție în viitor a calvarului Golgotei.

Simplitatea magilor în fața imensității divine este expresia sinceră și devotată a sufletului omeneșc, animat de cutezanță și jertfelnicie, care prin zîmbetul senin al pruncului sfînt deslușește, din misterele existenței, Calea, Adevărul și Viața ivite în zorii veșniciei.

Magii sînt imaginea transparentă a creștinului, transfigurat de credință, ce perpetuează în „staulul” sufletului umilit de intinericul păcatelor, lumina betlehemică spiritualizată de simfonia corurilor ingeresti ce se revarsă neconștient în „candela” vieții noastre, prin darurile Bisericii strămoșești: „Pe Pămînt, pace, între oameni bunăvoire”.

mister cu nevinovăția pruncului Iisus.

La jumătatea drumului dintre cele două orașe, pe colina unui deal găsim un iepură bătrîn și legendar identic cu istoria Vechiului Testament, prin care șulteratul vîntului orientat dă ecou tradiției ce mărturisește cu adevărat că proorocul Ilie s-a ascuns aici și a fost hrănit miraculos de ingerul Domnului.

În efortul sacru de a transmite posterității locurile care istorisesc evenimente sublime, de excepție din viața lui Iisus, creștinii jertfelnic și fideli învățătorii și operele „copilului din Nazaret”, au înălțat lăcașuri sfinte ce înfruntă cu succes furtunile necredinței incapabile să demoleze și să distrugă valorii sacre nemuritoare.

Impăratul Constantin cel Mare pune piatra de temelie bisericii Sfintei Maria, așezată în partea de miazăzi a orașului, relevînd imaginația și talentul arhitectului creștin, care prin mîini trudite și obosite de amploarea construcției proiectează în imaginația și sensibilitatea sufletească a pelerinului o rază de lumină ingerescă din atmosfera sfîntă a nopții betlehemică, semnalată astral prin steaua credinței ce prevestea un răsărit de viață nouă.

În capela construită alături, coborînd cîteva trepte, găsim o fîntînă ce mărturisește despre crima lui Irod îndreptată spre cei 14000 de prunci, ucși de o nebunie și o cruzime diabolice.

Una din criptele așezate în jurul bisericii relatează prin simbolismul ei mesajul supranatural primit în vis de cuviosul Iosif, de la inger, pentru a salva viața pruncului.

Zona răsăriteană ce străjuiește edificiul sfînt, delimitează prin convenționalitatea semnelor naturale cîmpul pastorilor, punctul terestru care a primit de dumnezeiestii oaspeți, în lumina nopții sfînte a Crăciunului, simbolizînd chemarea divină ce trăgea și se aude ca un motiv sfînt peste noaptea anilor.

„Hristos se naște Mărire!”

Hristos pe pămînt, îndrăgindu-te!”

MOȘ CRĂCIUN

Moș Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeți
Și aduce daruri multe
La fetițe și băieți.
Moș Crăciun, Moș Crăciun.
Din bătrîni se povestește
Că-n toți anii, negreșit
Moș Crăciun la noi sosește

Niciodată n-a lipsit.
Moș Crăciun, Moș Crăciun.
Moș Crăciun cu plete dalbe
Încotro vrei s-o apuci
Ți-am cînta florile dalbe
Dac-ai vrea să nu te duci
Moș Crăciun, Moș Crăciun

Săptămîna parlamentară

(Urmare din pag. 1)

și la zborul individual, proclamîndu-se independent.
 Marți, 18 decembrie, oboșiți de zgomotoasa „comemorare”, ne pregătim să începem dezbaterile la proiectul Legii funciare. În deschidere, domnul Gabrielescu (PNT-cd, Timiș) protestează împotriva acuzațiilor aduse lui Ticu Dumitrescu. Un alt țărănist, domnul deputat Claps, promite că-și va da demisia. Dar se răzgîndește. De teamă ca nu cumva să-i fie aprobată.

Ne apucăm, în sfîrșit, de Legea fondului funciar. Introducerea ne consumă tot restul sesiunii. Vorbește mai întâi reprezentantul guvernului, domnul Adrian Severin, apoi urmează președintele Comisiei pentru agricultură, domnul deputat Scrieciu (FSM Dolj), urmat de domnii lideri ai grupurilor parlamentare. Această lege va da mult de furcă Parlamentului. Față de unele aspecte ale proiectului există puncte de vedere diferite, asupra cărora opoziția va insista din toate puterile.

Miercuri, 19 decembrie, la Comisia pentru cultură primim vizita unui grup de scriitori, în frunte cu Mircea Nedelcu, secretar al Uniunii Scriitorilor. Reluăm împreună discuțiile asupra Proiectului de lege privind protejarea culturii scrise. În partea a doua a sesiunii se analizează proiectul Legii audiovizualului, care urmează să facă definitiv ordine în radioteleviziune.

Joi, 20 decembrie. Încercăm să începem dezbaterile asupra Legii fondului funciar, dar ne izbim iar de tenacitatea unor oratori. Abia la ora 12 reușim să votăm primele două articole. Este o lege de importanță covârșitoare, nu numai pentru agricultura noastră. Ea vine să facă dreptate milioanei de țărani, deposezați prin forță de bunul lor cel mai de preț: pămîntul. Parlamentul dorește ca Legea fondului funciar să fie „cadoul” făcut de sărbători țărănimii noastre. Pentru finalizarea acestei legi, ambele Camere se vor reuni în a treia zi de Crăciun, astfel ca pînă la Anul Nou legea să fie gata.

Pentru timpul dumneavoastră liber

23 DECEMBRIE

- 8,00 Micul dejun TV
- 9,00 Universul copiilor
- 10,00 Actualități
- 10,10 Ecran de vacanță
- 10,35 Lumină din lumină
- 11,30 Viața satului
- 12,30 Vă aducem colinda noastră!
- 13,00 Actualități
- 13,10 Descoperirea planetei
- 13,30 Video-magazin
- 17,00 7x7
- 17,30 Antologie cinematografică
- 18,20 Convorbiri de duminică
- 19,00 Colinde creștine
- 19,35 Ecran de vacanță
- 20,00 Actualități
- 20,40 Atlas.
- 21,00 Film artistic
Poveste din Philadelphia
- 22,55 Oratoriul de Crăciun
- 0,10 Actualități
- 0,15 Show-ul de duminică

UN OM BINE ÎNFORMAT ARE O ȘANSA ÎN PLUS

Abonindu-vă la „Zori noi” puteți afla tot ce se petrece în Valca Jiului, în țară și în lume, stînd comod în fotoliu. Nu ratați ocazia de a face o investiție eficientă! Termenul limită este 28 decembrie 1990, prețul unui abonament pentru o lună este de 45 de lei, iar pentru un trimestru 135 lei. Nu o mîriți!

Abonați-vă la ziarul „ZORI NOI”

Programul unităților comerciale de sărbătorile Crăciunului

● UNITĂȚI ALIMENTARE: duminică, 23 decembrie 1990 7—12; luni, 24 decembrie 1990: 6,30—19,00; marți, 25 decembrie 1990 — închis

● UNITĂȚI ALIMENTAȚIE PUBLICĂ: funcționează în toate aceste zile cu program normal de lucru.

● MAGAZINE INDUSTRIALE: sîmbătă, 22 decembrie 1990: 8—14; duminică, 23 decembrie 1990, luni, 24 decembrie 1990 și marți, 25 decembrie 1990 — închis.

● UNITĂȚI ICSLF: sîmbătă, 22 decembrie 1990: 7—13; duminică, 23 decembrie 1990 închis; luni, 24 decembrie, 7—12; marți, 25 decembrie 1990 — închis.

Magazinele pentru desfacerea piinii: sîmbătă, 22 decembrie 1990 7—19; duminică, 23 decembrie 1990 7—11; luni, 24 decembrie 1990 7—19; marți, 25 decembrie 1990 — închis.

Stația PECO Livezeni: luni, 24 decembrie 1990 — 7—21, marți, 25 decembrie — închis.

Stația PECO Vulcan: luni, 24 decembrie — închis, marți, 25 decembrie 1990 7—21.

22 DECEMBRIE

VARSĂTOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Nu vă situați în rîndul celor care exagerază proporțiile micilor incidente, dramatizînd apoi totul.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

Domeniul sentimental poate cunoaște satisfacții exaltante.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Dacă doriți să mărturisiți dragostea dumneavoastră cuiva, zi-mă de astăzi beneficiază de auspicii astrale favorabile.

TAUR

(21 aprilie — 21 mai)

Astăzi se va vorbi mult despre bani în jara dumneavoastră. S-ar putea să aveți și un modest câștig neașteptat!

GEMENI

(22 mai — 21 iunie)

O speculație bănească, pricelist și legal efectuată, vă va oferi satisfacții.

RAC

(22 iunie — 22 iulie)

O prilejul unei reuniuni este posibil în desigur din exuberanță sau lipsă de autocontrol, să faceți confidențe riscante.

LEU

(23 iulie — 22 august)

Vă trebuie să revizitați tentațiile riscurilor calculate în grabă, a speculațiilor hazardate, a fanteziilor de orice fel.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)

Intimirea cu o persoană energică și de cuvînt va avea o influență favorabilă asupra persoanei dumneavoastră.

BALANȚA

(22 septembrie — 22 octombrie)
 Viteza, hula secolului nostru, nu este totdeauna de preferat unei înțelepte încrețituri.

SCORPION

(23 octombrie — 21 noiembrie)
 În domeniul dragostei nu se întrevede nici un nor.

SĂGETĂTOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)
 Discreția de care ați dat dovadă de atîtea ori, vă va avantaja astăzi și mai mult.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)
 Rezervați-vă timp pentru finalizarea acțiunilor care tronează de multă vreme.

23 DECEMBRIE

VARSĂTOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Nu vă asumați răspunderi su-

plimentare; riscați să vă surmonați fără un profit real.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

Răspundeți dorințelor care vă animă; raporturile intime armonioase vă vor asigura echilibrul psihic și fizic de care aveți nevoie.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Vor apărea figuri noi în existența dumneavoastră. Străduiți-vă în mod judicios să distingeți pe cei care vă vor fi favorabili.

TAUR

(21 aprilie — 20 mai)

Pesibil să reveniți la o veche dragoste. V-ați gândit bine?

HOROSCOPI

21 DECEMBRIE

VARSĂTOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Ar fi indicat să ridicați o barieră în calea amintirilor inutile sau neplăcute care incurcă sprințeneala minții dumneavoastră.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

Sinteți într-o „formă” excelentă dar asta nu vă obligă să mergeți pînă la epuizare.

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Evitați familismele cu noile cunoștințe și feriviți-vă de indiscreții.

TAUR

(21 aprilie — 20 mai)

Dacă bilanțul retrospectiv al evenimentelor anului nu vă este pe plac, nu căutați vinovați în afara dumneavoastră.

GEMENI

(21 mai — 21 iunie)

Ceea ce aveți de gând astăzi nu e doar o simplă aventură fără viitor — meritați toată atenția.

RAC

(22 iunie — 22 iulie)

Puterile dumneavoastră creatoare nu așteaptă decît să le dezvoltați, cu condiția să nu faceți economie de muncă.

LEU

(23 iulie — 22 august)

Vorbiți în așa fel încît să eliminați riscurile unor interpretări denaturate.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)

Na ezitați să vă etalați farmecele cu care v-a înzestrat natura, dar în condițiile unei concurențe loiale.

BALANȚA

(22 septembrie — 22 octombrie)

Puneți mai multă ordine în viața dumneavoastră sentimentală și nu mai alergați după dol icpuri.

SCORPION

(23 octombrie — 21 noiembrie)

Aveți șanse sporite de a vă ridica în ochii altora. În același timp e posibil să încheiați o afacere proastă.

SĂGETĂTOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)

Ceea ce n-a fost posibil ieri are șanse de reușită astăzi. Prudența e necesară totuși.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)

Evitați excesele în alimentație și privarea prelungită de somn — sănătatea dumneavoastră ar putea să sufere un declin.

Exploatarea minieră Valea de Brazi

angajează urgent:

— 4 portari (bărbați) — chiar și pensionari limită de vîrstă — temporar

Angajarea se face conform Legii nr. 12/1971 și a Legii nr. 57/1974.

Relații la telefon 60730.

MICA PUBLICITATE

VINZARI — CUMPARARI

VIND televizor color vest-german, diagonala 67. Telefon 41902. (3075)

CUMPAR mobilă veche orice tip. Relații: Tipografia Petroșani, 41365 — Pașă. (3058)

PIERDERI

PIERDUT contract încheiere pe numele David Gheorghe, eliberat de EGCL Petroșani, 11 decembrie 1988. (3076)

DECES

FAMILIE Neamțu, Gheorghe și Hada anunță cu adîncă durere încetarea din viață a celui care a fost un minunat soț, tată, socru și bunici. (3071)

NEAMȚU MARIN

Înmormîntarea are loc azi, ora 13, Cortegiul funerar pleacă de la domiciliu, din Lupeni. Odihnească-se în pace! (3071)

COMEMORĂRI

PARINȚII, sora, cumnatul și nepoții anunță cu aceeași adîncă durere împlinirea a șase săptămîni de la dispariția fulgerătoare a celui care a fost un bun fiu și frate. (3061)

ing. LÂTKULIK RUDOLF

Nu-l vom uita niciodată. (3061)

SOȚIA și cele două fiice anunță trecerea a șase săptămîni de cînd le-a fost răpus de o mîină ucigașă cel care a fost un tată și soț desăvîrșit. (3061)

ing. LÂTKULIK RUDOLF

Amintirea lui vie va rămîne veșnic în sufletele noastre. Dumnezeu să-l binecuvînteze și să pedepsească pe cel vinovat! (3061)